

NAGRAŻNAĆ (2) *vb pf*

2 sg fut nagrażnie. (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Namoknąć, nasiąknąć wodą; tu o wyglądzie człowieka (2) : A iefli tám [w błotach, wodach człowiek] nie zginie/ tedy wyblednie/ także nágrażnie że chodzi iáko gęś olkubiona ná wiofnę. RejZwierc 157, 157.

Formacje współrdzenne cf GRAŻAĆ.

Cf NAGRĘZŁY

ES